

Ἐκ τῆς ἡμέρας
εἰς τὴν αἰὸν διαμένοντα...

Πρὸς τὸν Σταυρὸ καὶ τὴν Ἀνάστασι
Μὲ κατανοητικὸς Ὁδηγοὺς μας
τοὺς Ἁγίους Ἀνδρέα Κρήτης καὶ Συμεὼν Μεταφραστὴ

Ἀυτομεψία...
Μετάνοια...

Ταπείνωσις...
Δάκρυα...

Ἑβδομάς Β' Νηστειῶν
Σάββατον

«Ὑψηλὸς νῦν ὑπάρχω, θρασὺς δὲ καὶ τὴν καρδίαν, εἰκὴ καὶ μάτην
μὴ τῷ Φαρισαίῳ συγκαταδικάσης με, μᾶλλον τοῦ Τελώνου τὴν ταπείνωσιν,
παράσχου μοι μόνε Οἰκτίρμον, δικαιοκρίτα,
καὶ τούτῳ συναριθμησον».

* * *

Εἶμαι ἀλαζόνας καὶ στὴν καρδίᾳ αὐθάδης χωρὶς κανένα λόγο.
Ἄλλὰ μὴ με καταδικάσης μαζί με τὸν Φαρισαῖο. Μᾶλλον δώσέ
μου τοῦ Τελώνου τὴν ταπείνωσι, μόνε Φιλάνθρωπε καὶ δίκαιε
Κριτᾶ, καὶ μαζί με αὐτὸν ἀριθμησέ με.

